

החיים זה לא הכל... המשמעות שלהם חשובה יותר.

שיחות על גידול ילדים.

פורסם ב2 באוקטובר 2008, 18:51 בכללי

אמא א: אני לא מרשה לצפות בטלוויזיה. רק בתוכניות של הנשיונל גאוגרפיק. או סרטי מדע איכותיים.
אמא ב: אנחנו? בכלל הוצאנו את הטלוויזיה מהבית. היא משחיתה את המוח.
אמא ג: (בלחש) אצלנו הטלוויזיה כל היום פתוחה על "הופ".

אמא א: אצלנו בשבע הילדים במיטה כל אחד קורא ספר.
אמא ב: אצלנו יש "זמן משפחה" בערב. כולנו יושבים ומספרים על חוויות היום.
אמא ג: אצלנו מיחלים בשעה 21:00 להתמוטטות מהירה של הקטנה במיטתה.

אמא א: פעם בחודש אנחנו נוסעים למוזיאון. בכל פעם במקום אחר בארץ.
אמא ב: אנחנו הכנו מוזיאון משתנה בבית. בכל פעם בתחום עניין אחר. ושונה. כל המשפחה אחראית על הקמת המוזיאון.
אמא ג: אצלנו המוזיאון המשפחתי מורכב מבגדים שקטנים על הקטנה מן העונה שעברה. אנחנו מוסרים אותם לחברה קטנה.

אמא א: אויש, כמה שיעורים המורה שלה נותנת. חייבים כבר ללמוד את לוח הכפל עד סוף כיתה ב'. ויש פרויקט מדעי שאנחנו עובדים עליו כבר חודש.
אמא ב: מזל שעולש בחינוך הביתי. אין שיעורים. היא מנווטת.
אמא ג: מממ... הילדה מכינה את השיעורים בעצמה. היא פונה אלינו אם היא צריכה עזרה.

אמא א: טל בכל כך הרבה חוגים. ביום ראשון התעמלות אומנותית. ביום שני בוטרינריה. ביום שלישי יצירה רגשית.
ביום רביעי שח-מט. ביום חמישי סייף. אני כל היום מסיעה.

אמא ב: עולש בחוג מנדלות. וריקוד פנימי.

אמא ג: הקטנה נגנה פעם על כינור (דו, דו רה מי). והשנה נדמה לי שהיא בחרה בלט. בשער הזמן היא מבלה את זמנה בבית או עם חברות בגינה.

אמא א: טל בואי תספרי לנו על החוג שלך בוטרינריה.
טל: אמא, דיייייי!!! זה משעמם.
אמא ב: עולש, בואי תראי לכולם איך מצוירים מנדלות. מתוך תחושה פנימית.
עולש: אמא, עיזבי. יש פה טלוויזיה אני רוצה לראות.
אמא ג: תני חיבוק. ולכי לשחק.
קטנה: מחבקת ורצה לעיניניה.

ועכשיו:

ברור לכם כמובן איזה אמא לא משקיענית היא שחף.
ברור לכם בוודאי למי מבין האמהות זו הילדה השלישית.
ברור לכם ששחף אינה נחשבת לפי אמות המידה הללו לאמא משקיענית ושווה.
ידוע לכם, שאמא טרנדית עושה הכל אבל הכל למען ילדיה.
כולל לא לשלוח אותם למקום האיום הזה הנקרא בית ספר
שם משחיתים את נפשם של הילדים.

ברור לכם, ששחף גם לא בחרה לביתה יחידתה שם עכשוי עדכני ונכון.
כן, ברור לי שלא אוזמן להדליק את משואת "אם השנה" כפי שקיוויתי בתחילת דרכי. עם הילד הראשון.
שהיה ממש אבל ממש נזר הבריאה. ואכל רק אוכל בריא. וראה רק תוכניות חינוכיות.(אם בכלל). עם האמצעי

כבר שוחרר הרסן. והותר לו על פי טעמו לאכול שניצל ובמבה לארוחת בוקר. ועם הקטנה... נו, כבר אמרתי.....ואם היא מקסימה ונהדרת. זה כנראה לא בגלל האמא שלה.

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג](#) - [החיים זה לא הכל...](#)